

Биографична справка за професор Константин Кацаров

Константин Иванов Кацаров е роден на 31 август 1898 г. в град София. Завършва Първа мъжка гимназия и през 1916 г. започва следването си в Юридическия факултет на Бернския университет (Швейцария), където през 1920 г. защитава докторантура с дисертация на тема: „Експроприацията на основата на швейцарското право“ и придобива титлата доктор по право.

Пътят до утвърждаването му като солиден адвокат последователно минава през журналистиката, кореспондентството и секретарството. Натрупал знания и опит, Константин Кацаров се насочва към преподаването.

През академичната 1930-1931 г. се хабилитира като редовен доцент по търговско право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. По-късно е назначен последователно за извънреден професор (16 април 1936 г.) и извънреден хоноруван професор (16 ноември 1937 г.).

Резултатът от положените усилия е утвърждаването на Константин Кацаров като отличен специалист по търговско право. За това допринасят и международните му контакти по време на специализациите му във Франция, Англия и Германия, както и участието му в научни конференции в чужбина. Зад граница той завоюва авторитет и чрез редица свои статии, публикувани в реномирани юридически списания.

Константин Кацаров се насочва главно към патентното право, което го свързва с големи западни фирми, развиващи дейност в България, и способства за успеха на неговата адвокатска практика. Още през 1924 г. съставя и издава специален справочник по индустриална собственост, многократно издаван през следващите години. Трудът му го прави широко известен специалист по патентно право в световен мащаб.

Той продължава преподавателската си работа в Юридическия факултет на Софийския университет, където е избран за редовен професор през 1945 г., но политическите промени в България постепенно ограничават неговия живот и адвокатска дейност. Преподавателските му права са отнети през 1951 г. по политически причини. Всички сектори на икономиката са засегнати от провежданата от комунистическата власт национализация. Вследствие на случващото се, професор Кацаров насочва интереса си към този политико-правен феномен. По-късно публикува редица изследвания върху въпросите на национализацията от правна и икономическа гледна точка.

През 1956 г. професор Кацаров емигрира през Югославия и Италия в Швейцария и се установява в Женева. В Швейцария той задълбочава и доразвива научната си дейност като доказан световен експерт по патентно право със създадена от него патентна кантора. От 1963 г. е избран и за частен доцент по търговско право в Женевския университет, където преподава до неговото емеритиране (пенсиониране) през 1970 г.

През 1974 г. Константин Кацаров дарява на Народна библиотека 1500 тома лична колекция от книги на немски, френски, руски и английски език в областта на правните изследвания.

Необходимостта от тясната връзка между теория и практика е в основата на създаването през 1969 г. на Фондация „Константин и Зиновия Кацарови“ към Общия фонд на Женевския университет. Помощта за начинаещи юристи и студенти в швейцарски университети бележи последните години от земния път и дейността на професор Константин Кацаров до кончината му през 1980 година. Погребан е в Кларан, Монтрьо (Швейцария).

*Професор Константин Кацаров е бил член на:
Международната правна асоциация,
Словашката академия на науките,
Женевското академично общество,
Британския институт по международно и сравнително право.*